

גינת נוי

פרשת תרומה, פסקא ז-ט

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף גי'עאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ג, גליון מס' קי טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[ז]

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: (כה, ח)

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ולא אמר ושכנתי בתוכו. אלא רמז לנו ה' שיסוד המקדש הוא על אחדות עם ישראל, שיהיו ביחד באחדות שלמה מלאה, שהשי"ת לא ישכון ביחיד על אחד ואחד בלב נפרד בלי אחדות, אלא ביקש "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", שיבנו לו מקדש, ויעבדו עבודת הקודש בתוכו, ויקריבו קרבנות ויתפללו, ויתאספו בפנים בתוכו, ושיהיו מאוחדים בלב אחד במקדש - אז - אני אשכון בתוכם, על ידי המקדש.

וה' יחיש גאולתנו, ויבנו מקדשנו בב"א, ונהי' מאוחדים בלב אחד באחדות ובאמונה, אז ה' ישכון בתוכנו, וישרה שכינתו עלינו, אמן.

[ח]

ושכנתי בתוכם: (כה, ח)

הטעם שאין לנו רשות להזכיר שם של שום מלאך מהמלאכים, חוץ מן המלאכים הידועים, שהם ר"ת ארגמ"ן - אוריאל, רפאל, גבריאל, מיכאל, נוריאל - והמלאכים אחרים אומרים רק שני אותיות הראשונות, משום שאנחנו לא כל כך קדושים, יש לנו טומאת מת שהיא אבות לכל הטומאות, לכן אין להזכיר בפה שום שם - להטריח מלאך קדוש ולתת לו פקודה לעשות משהו. שכשיראה המלאך שכן האדם הזה אין לו מספיק קדושה, יכול להזיק לו במקום לעשות בקשתו.

ואעפ"כ, אנחנו רואים שה' יתברך נכנס במצרים, כמו שכתוב "ועברתי בתוך מצרים" "אני ה' השוכן איתם בתוך טומאתם", ואיך שם קדוש כזה במצרים, שהיא אבות כל הטומאה. אלא שה' אלוקינו "אש אוכלה הוא", ושמו הקדוש מאש, ואש לא מקבל טומאה. ולכן השכינה נמצאת אתנו בטומאתנו שנפזרנו בארצות גויים, כמאמר הפסוק "השוכן איתם בתוך טומאותם". וירד עם יעקב אבינו למצרים, כמאמר הפסוק, "אנוכי ארד עמך מצרימה ואני אעלך גם עליו".

וקבלנו רשות מהשם להתפלל ולהזכיר את השם בביטוי אדנות, ולא חשש מאתנו. אלא כל זה עשה בגלל אהבתו לאבותינו, ואהבתו לישראל בניהם שנקראים גם בניו בכוריו, כמאמר הפסוק "בני בכורי ישראל", רק צריכים להזהר שלא להזכיר שם השם הקדוש לבטלה, אלא בזמן התפילה ובזמן הברכה, כל דבר בזמנו.

ה' יעזור לנו לשמור על כבודו הקדוש, והוא ישמור אותנו, כמאמר הפסוק - "ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם".

פירות נוי

פרשת תרומה

מאת יצחק בירך דסקל

לעילוי נשמת אמי מורתי האשה הצדקנית

מרת גאולה דסקל ע"ה

בת הרב המחבר "גינת נוי"

תשפ"ג, גליון מס' לא טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

מה בפרשה?

- א. בראש חודש ניסן הוקם המשכן במדבר. פעם הראשונה שה' ייחד מקום מסויים להשראת השכינה. כהכנה ליום הגדול הזה, אנו לומדים על המשכן ובגדי כהונה.
- ב. בפרשת תרומה מבואר בדיוק איך לעשות את כלי המקדש: ארון, שולחן, מנורה, מזבח, עמודי החצר והמשכן ועליהם כיסוי המשכן.
- ג. המשכן מחולק לשלושה קדושות: חצר המשכן, המשכן, וקודש הקדשים.
- ד. ובפרשה הבאה, תצוה, נלמד איך ציוה ה' לעשות בגדי קודש לכהנים ולאהרן הכהן.
- ה. לכל כלי המשכן היו ווין עם עמודים, שנושאים אותם בהן. אלא ששונה היה ארון העדות משאר הכלים, שבשאר הכלים העמודים לא היו קבועים בהם בזמן שהם נחים במקומן, מלבד ארון הקודש שהיו העמודים קבועים בו גם בזמן שהוא נח במשכן. מה הטעם בזה?
- ו. ארון העדות רומז לתורה, והעמודים למחזיקי התורה. אסור שיסירו מחזיקי התורה את ידם מלומדי התורה לעזור להם ללמוד תורה.
- ז. עוד דבר פלא היה בארון, שהיה הולך בנס, בלי שישאו אותו, ללמד שמחזיקי התורה אינם נושאים את לומדי התורה, אלא להפך, לומדי התורה מחזיקים את תומכי התורה, כי על ידי הזכות שהם מחזיקים את לומדי התורה, הם נשפעים בשפע ברכה גדול מאוד.
- ח. ותומכי התורה צריכים להודות ללומדי התורה שנותנים להם את האפשרות לתמוך בהם.
- ט. השולחן שרומז למלכות, היה עומד בצד צפון. והמנורה שרומז לכהונה בצד דרום, אבל הארון שהוא השראת השכינה היה בקודש הקודשים. ללמד, שלומדי תורה הם קודש קדשים, גבוהים יותר ממלכים ומכהנים.